

Fylkesmannen i Vestfold
Postboks 2076
3103 Tønsberg

Tønsberg 12. september 2009

Fortidsminneforeningens kommentar til klage på vedtak sak 220/9, dato 11.08.09. Øvre Eidstredet 5 gbnr. 3020/2460, oppføring av balkonger. Klager: Arkitekttegninger.no.

Fortidsminneforeningen Vestfold avdeling har mottatt kopi av klage på Planutvalgets vedtak i sak 220/9 der tidligere klage fra Fortidsminneforeningen ble gitt medhold og vil her kommentere klagen på Planutvalgets vedtak.

Fortidsminneforeningen vil peke på at reguleringsplanens hovedformål er bevaring. De enkelte bestemmelser utdyper hvorledes hovedformålet skal konkretiseres i de enkelte byggesaker. Bestemmelsene må tolkes i lys av hovedformålet. Bestemmelsen § 7.3 tillater påbygg/tilbygg forutsatt opprettholdelse av bygningens karakter i form og materialer. Hensikten med regulering til bevaring er å ivareta det historiske ved bygningen. Endring av bygningens form ved oppføring av for eksempel balkonger medfører at bygningen historiske/arkitektoniske karakter endres vesentlig. I dette tilfellet er balkonger et fremmedelement som verken sosialhistorisk, stilmessig, bygningshistorisk eller på annen måte kan sies å underbygge bygningens karakter av å være en arbeiderbolig, arkitekttegnet og oppført i tidens typiske panelarkitektur. Tvert i mot vil bygningens karakter endres vesentlig og forkludres gjennom et slikt tiltak.

Vi har i vår klage av 11. september 2009 vist at balkonger er et fremmedelement i denne sammenhengen og Riksantikvaren har på sin side gitt sin støtte til vår vurdering med henvisning til at begrunnelsen for å tillate balkonger i dette tilfellet underminerer reguleringsplanens hovedformål bevaring og hovedformålets konkretisering gjennom omtalte bestemmelse 7.3.

Det er vanskelig å forstå hva klager mener med "at regulering til spesialområde for bevaring skal beskyttes på generelt grunnlag". Formålet med en bevaringsplan er å bevare konkrete fysiske objekter og avskjære tiltak som motvirker planens hovedformål. Planbestemmelsene inklusive hovedformålet må da få effekt i slike konkrete tilfeller om planen ikke skal være uten mening og dermed formålsløs. Plikten til å ivareta historiske arkitektoniske forhold hjemles ikke bare i gjeldende bevaringsplan for Langestrand, men også i Plan og bygningslovens generelle bestemmelser og utdypes i Miljøverndepartementets veileder om bevaringsområder.

Vi viser til Miljøverndepartementets veileder T-21/83 som lå til grunn da bevaringsplanen for Langestrand ble utarbeidet og vedtatt i 1985:

"Det primære formål med å regulere til spesialområde etter bygningslovens § 25 nr. 6 er ikke å bygge nytt, men å bevare bestående bygninger eller bygningsmiljøer."

Vi viser også til Plan og bygningslovens generelle bestemmelse § 92, Andre bestemmelser, tredje ledd: *"Ved endring av bestående byggverk og ved oppussing av fasade gjelder § 74 nr. 2*

FORTIDSMINNEFORENINGEN VESTFOLD AVDELING

tilsvarende. Kommunen skal se til at historisk, arkitektonisk eller annen kulturell verdi som knytter seg til et byggverks ytre, så vidt mulig blir bevart.”

Klager synes å mene at fylkeskommunens planforståelse i dette tilfelle er riktigere enn Riksantikvarens. Riksantikvaren er som direktorat for kulturminneforvaltning Miljøverndepartementets rådgivende og utøvende faginstans for forvaltning av kulturminner og kulturmiljøer. Riksantikvaren har ansvar for at den statlige kulturminnepolitikken blir gjennomført, og har i denne sammenheng et overordnet faglig ansvar for den regionale kulturminneforvaltningens arbeid med kulturminnevern. Vi vil bemerke at Riksantikvarens reaksjon/brev i dette tilfellet må være å forstå som en faglig irettesettelse av fylkeskommunens rådgivning og behandling av saken.

Fortidsminneforeningen viser for øvrig også til saken om veranda på Nedre Tverrgate 2, Langestrand fra 2006 der Fylkesmannen to ganger ga Fortidsminneforeningen medhold i en sak med lignende innhold: <http://www.fmfvestfold.net/FMFPDF/FMklagevedtakterrgrt.pdf> Etter vår oppfatning kan det heller ikke dispenseres til det omsøkte tiltaket i Øvre Eidstredet 5, da tiltaket innebærer en vesentlig endring av reguleringsplanen og derfor må avvises. Ønsker kommunen et slikt tiltak utført må det etter Fortidsminneforeningens oppfatning gjennomføres en reguleringsendring for den berørte eiendommen.

Vi konkluderer at reguleringsplanens formål bevaring ville bli meningsløst og uten innhold om planens hovedformål konkretisert i bestemmelsene ikke skulle gi virkning i konkrete byggesaker. Bevaringsformålet i planen forutsetter en grad av forutsigbarhet i forvaltningen av det bevaringsregulerte området dersom hovedformålet intensjon bevaring skal oppfylles på lang sikt, slik hensikten med bevaringsplaner er. Vi ber om at planutvalgets vedtak av 11.08.09 opprettholdes.

Ragnar Kristensen
leder

Sign.

Gry Wenche Nilsson
styremedlem

Kopi: Riksantikvaren,
Vestfold fylkeskommune,
Langestrands Nyttige Selskab